

УДК 378.14:371

ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ, ПОКЛАДЕНИХ В ОСНОВУ РОЗРОБКИ СИСТЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ПРОЦЕСІ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

Мосейчук Ю.Ю., к. фіз. вих., доцент
завідувач кафедри фізичної культури та основ здоров'я
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

У статті розкрито доцільність розробки системи формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури у процесі неперервної професійної підготовки. Головна увага зосереджена на характеристиці концептуальних підходів, покладених в основу розробки системи. Висвітлено сутність таких підходів, як: системний, праксеологічний, акмеологічний, діяльнісний, синергетичний, особистісно орієнтований, гуманістичний, компетентнісний. Розкрито їх потенціал під час формування у майбутніх учителів фізичної культури високого рівня культури здоров'я під час неперервної професійної підготовки.

Ключові слова: концептуальні підходи, культура здоров'я, майбутні учителі фізичної культури, система.

В статье раскрыта целесообразность разработки системы формирования культуры здоровья будущих учителей физической культуры в процессе непрерывной профессиональной подготовки. Главное внимание сосредоточено на характеристике концептуальных подходов, положенных в основу разработки системы. Освещена сущность таких подходов, как: системный, праксеологический, акмеологический, деятельностный, синергетический, личностно ориентированный, гуманистический, компетентностный. Раскрыт их потенциал при формировании у будущих учителей физической культуры высокого уровня культуры здоровья во время непрерывной профессиональной подготовки.

Ключевые слова: концептуальные подходы, культура здоровья, будущие учителя физической культуры, система.

Moseychuk Y.Y. THE CHARACTERISTICS OF CONCEPTUAL APPROACHES WHICH ARE BASED ON THE DEVELOPMENT OF THE SYSTEM OF FORMATION OF HEALTH CULTURE FOR FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL EDUCATION IN THE PROCESS OF PERPETUAL PROFESSIONAL TRAINING

The article reveals the expediency of the development of the system of formation of health culture of future teachers of physical education in the process of perpetual professional training. The main focus is on the characteristic of the conceptual approaches that are on the basis of the development of the system. The essence of such approaches as: systemic, praxeological, acmeological, active, synergetic, personally oriented, humanistic, competent was shown. Their potential was revealed during the formation of future teachers a high-level of health culture during the perpetual professional training.

Key words: conceptual approaches, health culture, future teachers of physical education, system.

Постановка проблеми. Модернізація професійної освіти майбутніх учителів, які виконуватимуть фізичне виховання, спонукає викладачів вищих навчальних закладів (далі – ВНЗ) до здійснення реформаційних освітніх процесів у контексті підготовки конкурентоздатних фахівців, які будуть затребувані на ринку праці. Нині потрібні такі педагогічні кадри, які уміють будувати ефективну професійну кар'єру, зберігаючи при цьому міцне здоров'я. Таким чином, професійна підготовка майбутніх фахівців, які здійснюватимуть фізичне виховання, висуває на одне із перших місць потребу формування під час навчання у ВНЗ високого рівня культури здоров'я.

Учителі фізичної культури повинні бути прикладом для своїх вихованців щодо

високого рівня культури здоров'я, а тому теоретичні знання й практичні уміння збереження здоров'я є вагомими для ефективної реалізації своєї професійної діяльності. Як аксіома сприймається теза про те, що професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури має реалізовуватися на основі науково обґрунтованої системи, яка враховує концепцію безперервності. Системність народжується з пізнання системної природи явищ і процесів та адекватного відображення їх у свідомості майбутнього фахівця, тобто знання набувають системної якості завдяки упорядкуванню різноманітних уявлень про певне явище в цілісний образ-систему. Змістом системності повинні виступати поняття, судження, теорії, що описують сутність і структуру

образа системи; характер і спосіб зв'язку її елементів, завдяки яким вони взаємодіють, впливають і доповнюють один одного, створюючи нову системну властивість.

З практичної точки зору у системі формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури у процесі неперервної професійної підготовки мають бути представлені конкретні підсистеми з елементами, що володіють реальними якістьми. До одних із основних складових системи віднесено наукові підходи. У цьому аспекті поділяємо позицію О. Антоненка [1] у тому, що професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури доволі складний процес, що потребує, насамперед, обрання виважених підходів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що нині доволі активно розробляються питання професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури. У зазначеному контексті актуальними вважаємо наукові праці П. Джуринського, Б. Долинського, І. Кувшинової, О. Міхенка, Г. Мешко, Ю. Палічука, у яких проаналізовано потенціал технологій збереження здоров'я. Потреба у формуванні культури здоров'я майбутніх учителів у процесі професійної підготовки обґрунтована у публікаціях С. Кириленка та Т. Рикова. Доцільність системності у процесі формування культури здоров'я учасників навчально-виховного процесу досліджена у публікації О. Мельник. Віддаючи належне значущості напрацювань науковців, усвідомлюємо потребу більш ґрунтовного вивчення методологічних питань, які стосуються розробки системи формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури у процесі неперервної професійної підготовки. Важливість та актуальність більш ґрунтовної розробки наукових підходів, які доцільно покласти в основу розробки системи формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури у процесі неперервної підготовки, зумовили публікацію статті.

Постановка завдання. Основне завдання дослідження зосереджене на пошук та обґрунтування найбільш адекватних наукових підходів, які доцільно покласти в основу розробки системи формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури у процесі неперервної професійної підготовки.

Виклад основного матеріалу дослідження. У процесі аналізу наукових бачень дефініції «підхід» було встановлено різноманітність поглядів фахівців. У найбільш загальному контексті підхід розглядається не тільки як сукупність певних положень,

що містить у собі певні способи діяльності. Тобто підхід – це усвідомлена орієнтація фахівця на реалізацію у своїй діяльності певної сукупності взаємопов'язаних цінностей, цілей, принципів, методів дослідницької, або практичної діяльності, відповідно до вимог освітньої парадигми. Встановлено, що підхід є більш широким поняттям, ніж метод, його доцільно розглядати як «ідеологію і методологію розв'язання проблеми, що розкриває основну ідею, соціально-економічні, філософські, психолого-педагогічні передумови, головні цілі, принципи, етапи, механізми досягнення цілей» [2, с. 361]. До основних підходів, покладених в основу системи формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури у процесі неперервної професійної підготовки віднесено: системний, праксеологічний, акмеологічний, діяльнісний, синергетичний, особистісно орієнтований, гуманістичний, компетентнісний. Обґрунтуємо своє бачення.

В основу нашого дослідження покладено висновок О. Мельника [3] стосовно вагшого потенціалу, яким володіє системний підхід у процесі формування культури здоров'я учасників навчально-виховного процесу. Методологічна роль системного підходу в педагогічних дослідженнях значно зростає завдяки тому, що він має міждисциплінарний характер. Його сутність базується на потенціалі щодо пошуку додаткових чинників та підмоделей, які враховують різноманітні фактори і напрямки в динаміці дослідження. Системний підхід об'єднує такі значущі для професійної самореалізації майбутніх учителів фізичної культури ідеї, як: ідея безперервності в отриманні знань, стратегічне планування освітнього середовища ВНЗ, застосування інноваційних технологій в освітньому процесі. Системний підхід функціонує на підставі системного характеру і передбачає: відкритість освітнього процесу, взаємний обмін інформацією між усіма суб'єктами освітнього процесу; самоорганізацію і творчу самореалізацію студентів; пріоритет спрямовуючої ролі викладача в процесах стимулювання розвитку особистості студента.

Системний підхід розглядаємо у якості головного орієнтира для вирішення методологічних і практичних проблем, пов'язаних із суттєвим вдосконаленням освітнього процесу у ВНЗ, який зумовить загальне підвищення якості культури здоров'я у майбутніх фахівців, йдеться про такі аспекти, як: виявлення найбільш ефективних і стійких зв'язків та відносин між елементами педагогічної системи, спрямованої на досягнення поставленої мети (здобуття

переважною більшістю студентів високого рівня культури здоров'я ще під час неперервної професійної підготовки (бакалаврат, магістратура); уточнення завдань і способів управління процесом формування високого рівня культури студентів; виявлення характеристик і сторін педагогічних об'єктів, які сприяють підвищенню якості управління ними; формування конкретних підсистем, їх активний розвиток, виважений підбір змісту освіти, практичних форм, методів та засобів професійної підготовки.

Відзначимо, що нині у ВНЗ спостерігається зростаюча потреба у забезпеченні процесу формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури на основі тривимірного освітнього процесу, який має забуватися на позитивній внутрішній мотивації, охоплювати континуум навчання, самоосвіти та самовиховання. Головним у цьому процесі, у нашому баченні, має бути практична спрямованість знань та можливість їх постійного оновлення. Вважаємо, що у цьому контексті вагомим потенціалом володіє саме *праксеологічний* підхід. У найбільш загальному баченні цей підхід базується на позиціях філософії дії, а в його основу покладено класичні роботи А. Еспіноса, Т. Котарбінського, Є. Слуцького та ін. Його сутність полягає в організації найбільш раціональної діяльності учасників освітнього процесу, що забезпечує ефективне досягнення поставлених цілей щодо формування у них високого рівня культури здоров'я. *Праксеологічний* підхід спрямований на оптимізацію професійних дій майбутніх учителів у зміцненні та збереженні здоров'я, «забезпечує ефективне управління діяльністю через її всебічний самоаналіз, самооцінювання, цілеспрямоване моделювання умов і засобів удосконалення на основі синтезу теоретичних знань та емпіричного досвіду» [4, с. 56].

Процес формування культури здоров'я майбутніх учителів-бакалаврів фізичної культури на основі *праксеологічного* підходу під час вивчення двох найбільш практично спрямованих навчальних дисциплін «Загальна теорія здоров'я» та «Основи здорового способу життя» передбачає три етапи, які відрізняються один від одного своїми специфічними завданнями, які ставлять перед собою викладачі. Перший етап передбачає загальне ознайомлення з основними поняттями та уявленнями щодо сутності культури здоров'я та здорового способу життя. Другий етап має базуватися на ґрунтовному вивченні студентами теоретико-методичних аспектів здорового способу життя та поглибленому дослідженні змісту культури здоров'я. Третій етап має

бути акцентований на подальше вдосконалення практичних умінь і навичок у збереженні та зміцненні здоров'я. Таким чином, *праксеологічний* підхід передбачає формування практичних умінь результативно планувати й виконувати фахову діяльність на основі високого рівня культури здоров'я, а також дає можливість передбачати й реалізовувати нове бачення результатів процесу формування високої культури здоров'я.

На вагомості *акмеологічного* підходу під час підготовки майбутніх учителів до збереження і зміцнення професійного здоров'я акцентовано увагу в дисертаційному дослідженні Г. Мешко [5]. У найбільш загальному контексті акмеологія передбачає досягнення особистістю «акме» – вершини досконалості; вершини як фізичної, особистісної і суб'єктивної зрілості людини; вершини, як реалізації творчих здібностей; вершини досконалості. У розумінні науковців акмеологічний підхід зосереджений на осмисленій пошук ефективних шляхів організації навчально-виховної діяльності студентів, що передбачає досягнення максимального рівня («акме») теоретичної та практичної досконалості під час здобуття освіти у ВНЗ.

Вивчення напрацювань науковців дозволило нам практично підійти до впровадження акмеологічного підходу під час формування культури здоров'я у майбутніх учителів спеціальності «Середня освіта. Фізична культура», що передбачало: вивчення мікро-акме студентів для стимулювання досягнення особистісних вершин; оновлення змісту професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури на основі цілісності та інтегративності; створення розвивального середовища, яке б стимулювало студентів на досягнення успіху в діяльності по формуванню високого рівня культури здоров'я.

Діяльнісний підхід набув великого поширення в педагогічній практиці саме тому, що дає змогу ефективно розв'язувати велику кількість практичних завдань. Цей підхід містить два взаємопов'язані аспекти: по-перше, активне перетворення світу суб'єктом (опредметнення), а по-друге, дозволяє здійснити зміни самого суб'єкту за рахунок можливості дедалі ширше вбирати в себе частини предметного світу. Безумовним є той факт, що в професійній підготовці майбутніх фахівців у ВНЗ є яскраво виражена діяльнісна складова. Отже, діяльнісний підхід до процесу формування у майбутніх учителів фізичної культури високого рівня культури здоров'я у процесі професійної підготовки є правомірним та володіє високим ступенем результативності.

У контексті впровадження діяльнісного підходу, було здійснено такі практичні дії: 1) проведено ґрунтовний аналіз професійної підготовки фахівців спеціальності 014 «Середня освіта. Фізична культура»; 2) визначено основні навчальні дисципліни («Спортивно-педагогічне удосконалення», «Теорія і методика фізичного виховання», «Загальна теорія здоров'я», «Основи здорового способу життя»), на які необхідно зробити головний акцент під час формування культури здоров'я; 3) розроблено банк практичних завдань творчого характеру, що стимулювали студентів до збереження та зміцнення здоров'я. Цей підхід, у найбільш загальному контексті, передбачає розвиток тих функцій, які особистість виконує у своїй життєдіяльності.

Для досягнення кожним студентом максимального для нього рівня культури здоров'я, ми розглядаємо синергетику як науку, що дозволяє здійснити практичні узагальнення на основі системно-інтеграційної методології та врахування провідних критеріїв якості професійної освіти. При організації освітнього процесу у ВНЗ на основі *синергетичного* підходу розвиток професійної компетентності майбутнього фахівця полягає в розгортанні потреби від елементарних форм до все більш складних; від одностороннього, слабкого інтересу до професійної діяльності до самостійного усвідомлення студентами більш глибокої, стійкої, складної внутрішньої потреби у самовдосконаленні. Такий розвиток потреби обумовлює, на думку Л. Гапоненко [6], зміну особистісного змісту, а у кінцевому рахунку сприятиме підвищенню професійної спрямованості.

Одним із головних завдань у контексті синергетичного підходу є завдання досягнути найвищого рівня культури здоров'я для максимальної кількості студентів. Наприклад, студент може досягнути високого рівня усіх показників сформованості культури здоров'я, або залишитися на низькому (репродуктивному рівні), який описує мінімальний рівень компетентності у сфері збереження здоров'я, що не розглядається нами як достатній для вирішення задачі. Відповідно другий варіант ми не розглядаємо як перспективний та прагнемо повністю реалізувати перший.

Під *особистісно орієнтованим* підходом розуміють такий підхід до освітнього процесу, «який орієнтований на людину, і шукає шляхи, як найкращим чином задовольнити пізнавальні потреби особистості, вирішити проблеми її розвитку і підтримки» [7, с. 10]. Тобто цей підхід базується на суб'єктивному підході до діяльності. Вихо-

дячи із практичних реалій, цей підхід базується на соціальному досвіді, коли домінуючими елементами є цілісна особистість майбутнього учителя фізичної культури з її структурними та функціональними характеристиками у контексті сформованої культури здоров'я. Під час впровадження особистісно орієнтованого підходу студенти стають: суб'єктами своїх широких контактів у професійному аспекті; суб'єктами предметної діяльності у контексті збереження та зміцнення здоров'я; суб'єктами активного спілкування у напрямку збереження та зміцнення здоров'я; суб'єктами самопізнання та самовдосконалення на основі суттєвого вдосконалення усіх показників культури здоров'я.

Особистісно орієнтований підхід потребує трансформації змісту професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, насичення практично орієнтованим змістом, який дозволяє суттєво розширити кругозір майбутніх фахівців щодо культури здоров'я. На основі впровадження цього підходу в процес формування культури здоров'я майбутніх учителів фізичної культури можна ініціювати серйозні зрушення загальних цілей мотиваційної діяльності, які мають супроводжуватися змінами в підходах і механізмах формування змісту надання освітніх послуг у ВНЗ у цілому.

Майбутні учителі, що навчаються на факультетах фізичного виховання повинні здобути високий рівень усіх показників культури здоров'я на основі ціннісного ставлення до нього та забезпечення гуманних умов для його збереження. У цьому сенсі вагомим потенціалом володіє гуманістичний підхід, що передбачає розгляд особистості студента як найвищої цінності, опору на його духовний світ, здібності до творчості й самовдосконалення. Головним чинником щодо обрання цього підходу була теза С. Вітвицької [8] про те, що вітчизняна система вищої педагогічної освіти зробила суттєвий крок щодо перетворення студента з об'єкта в суб'єкт, установила суб'єктні відносини в освітньому процесі. Використання ідей гуманістичного підходу в освітньому процесі ВНЗ уможливує підвищення ефективності професійної підготовки студентів та відповідає вимогам нової освітньої парадигми. З метою організації ефективної професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури доцільно використовувати цей підхід, який дасть змогу виявити шляхи й умови підвищення ефективності професійних дій у контексті формування у студентів високого рівня культури здоров'я. Він впливатиме також

і на формування у студентів вміння «бути успішними», що передбачає:

1) оволодіння прийомами самопізнання, що дають змогу виявити можливості вдосконалення свого власного рівня культури здоров'я;

2) дослідження «сильних» і «слабких» боків власного здоров'я (у цьому контексті значну допомогу відіграють психологічні тести, самоаналіз);

3) формування вміння ефективно будувати та при потребі корегувати свої життєві плани і стратегії щодо збереження та зміцнення здоров'я, базуючись на самопізнанні та власних можливостях;

4) практичне використання найбільш перспективних стратегій професійної діяльності в сфері культури здоров'я.

Для успішної реалізації освітньої діяльності у ВНЗ у контексті формування в майбутніх учителів фізичної культури високого рівня культури здоров'я доцільно цілеспрямовано впроваджувати *компетентнісний* підхід. Обираючи цей підхід для формування високого рівня культури здоров'я, ми виходили з тих міркувань, що компетентність виступає головним чинником професіоналізму майбутнього учителя фізичної культури. Професійний розвиток майбутнього фахівця з фізичної культури на основі компетентнісного підходу базується на формуванні професійних позицій щодо збереження і зміцнення здоров'я та чіткому плануванні своєї професійної діяльності у зазначеному аспекті, як під час навчання. Він акцентує увагу на практичних результатах освіти, коли освітній процес розглядається не з точки зору обсягу тієї інформації, якою повинен оволодіти студент, а з позиції того, як у нього сформовано здатність і готовність діяти у різних проблемних ситуаціях, що пов'язані із збереженням та зміцненням здоров'я.

Цей підхід дозволить виважено підійти до інтеграції навчальних, розвивальних та виховних завдань професійної підготовки студентів і розробити банк практичних завдань та ситуацій проблемного характеру, які спрямовані на формування культури здоров'я у студентів. Запровадження компетентнісного підходу потребувало формування змісту культури здоров'я з огляду на кінцевий результат (набуття ґрунтовних теоретичних знань, розширення спектру умінь, навичок у ключовій компетентності із збереження здоров'я), а після цього слід відбирати й структурувати навчальний матеріал, який може забезпечити досягнення цього результату. Необхідно врахувати вимоги модернізації змісту, які пов'язані з перспективою переходу

освітнього процесу ВНЗ від знаннєвої до компетентнісної парадигми, а також серйозно зайнятися розробкою інноваційних освітніх технологій.

Висновки з проведеного дослідження.

Таким чином, проведений аналіз загальних теоретичних та методичних аспектів формування культури здоров'я у майбутніх учителів фізичної культури засвідчує нагальну потребу використання системного, праксеологічного, акмеологічного, діяльнісного, синергетичного, особистісно орієнтованого, гуманістичного, компетентнісного підходів. У нашому баченні впровадження цих підходів у професійну підготовку майбутніх учителів фізичної культури під час формування у них культури здоров'я дозволить виважено підійти до визначення змісту, сприятиме визначенню головних її складових у процесі неперервної професійної підготовки на основі застосування засобів фізичного виховання, а також дозволить, використовуючи педагогічне моделювання, розробити графічне зображення такої системи.

Перспективи подальших досліджень будуть спрямовані у площину практичного впровадження визначених підходів у професійну підготовку майбутніх учителів фізичної культури у процесі неперервної професійної підготовки у ВНЗ у контексті реалізації авторської педагогічної системи.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Антоненко О. Аналіз моделі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури / О. Антоненко // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер. Педагогіка / Редкол. : М. Вашуленко, В. Кравець, Г. Терещук та ін. – Тернопіль : ТНПУ, 2007. – № 3. – С. 27–30.
2. Ибрагимов Г.И. Компетентностный подход в профессиональном образовании / Г.И. Ибрагимов // Educational Technology Society. – 2007. – № 10 (3). – Р. 361–365.
3. Мельник О. Системний підхід до формування культури здоров'я учасників навчально-виховного процесу / О. Мельник // Директор школи. – 2005. – № 13 (349). – С. 20–21.
4. Основи дидактики: [навчальний посібник] / В.М. Чайка. – Київ : Академвидав, 2011. – 238 с.
5. Мешко Г.М. Теорія і практика підготовки майбутніх учителів до збереження і зміцнення професійного здоров'я : дис. ... доктора пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Галина Михайлівна Мешко; Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка. – Т., 2012. – 630 с.
6. Гапоненко Л. Розвиток рефлексії як психологічного механізму корекції професійної поведінки у педа-

гогічному спілкуванні / Л. Гапоненко // Рідна школа. – 2002. – № 4. – С. 14–16.

7. Бацуровська І.В. Методологічні підходи дослідження проблеми освітньо-наукової підготовки магістрів в умовах масових відкритих дистанційних курсів / І.В. Бацуровська // Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології : Збірник науко-

вих праць Херсонського національного технічного університету. – Вип. 1(12). – Херсон : Грінь Д.С., 2015. – Т. 5. – С. 8–12.

8. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи : [підруч. за модульно-рейтинговою системою навчання для студ. магістр.] / С.С. Вітвицька. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 401 с.

УДК 37.018.43:338.48

ОБГРУНТУВАННЯ ВАЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ТУРИЗМОЗНАВСТВА

Осадчий В.В., д. пед. н., професор,
завідувач кафедри інформатики та кібернетики
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького

У статті охарактеризовано теоретичне і нормативне підґрунтя питання застосування дистанційних засобів навчання у професійній підготовці майбутніх фахівців з туризмознавства, обґрунтовано й підтверджено необхідність стимулювання і підтримки освіти й професійної підготовки з інформаційних технологій для туристичної галузі; також підкреслена важливість інформатизації освіти та впровадження дистанційного навчання як засобу оптимізації освітнього процесу відповідно до європейської практики та особливостей професійної діяльності в галузі туризму.

Ключові слова: дистанційна освіта, інформаційні технології, майбутній фахівець з туризмознавства, професійна підготовка, туризм, туризмознавство.

В статье охарактеризованы теоретические и нормативные обоснования применения дистанционных средств обучения в профессиональной подготовке будущих специалистов по туризмведению, обоснована и подтверждена необходимость стимулирования и поддержки образования и профессиональной подготовки с применением информационных технологий для туристической отрасли; также подчеркнута важность информатизации образования и внедрения дистанционного обучения как средства оптимизации образовательного процесса в соответствии с европейской практикой и особенностями профессиональной деятельности в области туризма.

Ключевые слова: дистанционное образование, информационные технологии, будущий специалист по туризмведению, профессиональная подготовка, туризм, туризмведение.

Osadchyi V.V. THE SUBSTANCE OF THE IMPORTANCE OF USE OF DISTINCTIVE MEANS OF TEACHING IN PROFESSIONAL EDUCATION OF FUTURE MASTERS OF TOURISM

The article describes the theoretical and normative basis for the use of distance learning tools in the professional training of future specialists in tourism science, the necessity of stimulating and supporting education and training on information technologies for the tourism industry is substantiated and confirmed; Also emphasized the importance of informatization of education and the introduction of distance learning as a means of optimizing the educational process in accordance with European practice and features of professional activities in the field of tourism.

Key words: distance education, information technologies, future masters of tourism, professional training, tourism, tourism science.

Постановка проблеми. На сьогодні питання оптимізації професійної підготовки фахівців туристичної галузі є однією з головних цілей світової та вітчизняної освіти. Це зумовлено тим, що туристична галузь є однією з найбільш поширених, затребуваних, мобільних та економічно корисних галузей сучасності для всіх країн світу.

З урахуванням підвищених вимог до якості підготовки фахівців означено напряму, особливостей їх майбутньої діяльності в сфері туризму, працівникам освіти необхідно орієнтуватися на формування у майбутніх фахівців з туризмознавства навичок саморозвитку, самоосвіти, співпраці, комунікативних умінь, критичного мислення, інформаційного кругозору, самостійності,